

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010311
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3819010311.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému P. V., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom mesto X., prechodne bytom X., E. XXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. januára 2021, sp.zn. 2T/56/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a ochrannom dohľade.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný P. V. - nar. XX.XX.XXXX v B., okres X., trvale bytom mesto X., prechodne bytom X., E. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) a § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému P. V. ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. januára 2021, sp. zn. 2T/56/2019 bol obžalovaný P. V. uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1

písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby na rôznych miestach v okrese Prievidza až do vykonania osobnej prehliadky, dňa 17.12.2018 do 15.20 h prechovával u seba v odevných zvrškoch a v príručnej taške cez plece čiernej farby, ktorú mal pri v sebe zatavenú plastovú striekačku s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 0,173 gramu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamiínu (pervitínu) zodpovedajúca najmenej 3 bežným jednotlivým dávkam drogy, schopným ovplyvniť psychiku užívateľa a plastové vrecúško s obsahom zelenej sušenej rastliny rodu Cannabis - konope o celkovej hmotnosti 0,911 gramu, zodpovedajúcej najmenej 2 bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilým ovplyvniť psychiku užívateľa a do vykonania domovej prehliadky dňa 17.12.2018 do 16.58 h v mieste svojho bydliska vo svojej izbe v rodinnom dome v X. na ulici E. XXX/XX prechovával čiernu kovovú škatuľku s logom marihuany s obsahom zelenej sušenej rastliny rodu Cannabis - konope o celkovej hmotnosti 0,432 gramu zodpovedajúcej najmenej 1 bežnej jednotlivej dávke drogy spôsobilej ovplyvniť psychiku užívateľa; pričom P. V. si omamné a psychotropné látky zadovožoval aj za účelom ich ďalšej distribúcie konzumentom drog, konkrétne

- v presne nezistenom období od začiatku roka 2018 v priemere štyrikrát za mesiac, ostatný krát dňa 16.12.2018, na rôznych miestach v Prievidzi, najčastejšie v rodinnom dome v X. na ulici E. XXX/XX, dal presne nezistené malé množstvo drogy pervitín (metamfetamín) osobe T. O., trvale bytom X., M. F. XXX/XX, ktorá mu za odplatu poskytla sexuálne služby;

- v presne nezistenom období od začiatku roka 2018 do 17.12.2018, najmenej dvakrát za mesiac, na presne nezistených miestach v okrese Prievidza, predal presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) za sumu 10,- eur osobe P. F., trvale bytom X., M. O. XXX/X;

- v presne nezistenom období od marca 2018 do novembra 2018 približne štyrikrát v herni Borka na ulici T. V. XXX/XX v X., predal presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) za sumu 20,- eur osobe F. E., trvale bytom mesto Z.,

- v presne nezistenom období od mesiaca júl 2018 asi šesťkrát, naposledy dňa 17.12.2018, na rôznych miestach v Prievidzi, predal presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) za sumu 10,- eur osobe E. V., trvale bytom X., Q. č. XXX/XX;

- v presne nezistenom období, pravdepodobne od januára 2018 do začiatku decembra 2018 v nepravidelných intervaloch najmenej jedenkrát za mesiac na rôznych miestach v Prievidzi, najčastejšie v garáži na ulici T. V. v X. predával za sumu do 20,- eur presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) osobe J. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X., prechodne bytom X., ulica A. X/X, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody 11 (jedenásť) rokov, 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému P. V. uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo tiež obžalovanému P. V. uložené ochranné protitoxikomanické liečenie a liečenie patologického hráčstva ústavnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podali odvolania obžalovaný a prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu citoval znenie zákonných ustanovení § 2 ods. 1, ods. 5, ods. 12, § 119 ods. 2, § 168 ods. 1 Tr. por., čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, § 34 ods. 4, § 36 písm. c), § 39 ods. 1, § 138 písm. j), Tr. zák., § 150 Tr. por., relevantné nálezy Ústavného súdu SR týkajúcich sa princípov predstavujúcich súčasť práva na riadny proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní, zahŕňajúcich aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť, povinnosťou súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Prvostupňový súd sa dôsledne neriadil vyššie uvedenými ustanoveniami a dospel tak k nesprávnemu rozhodnutiu. Bez akýchkoľvek pochybností bolo v prípravnom konaní i v konaní pred súdom preukázané, že obvinený prechovával 6 bežných jednotlivých dávok drogy pre vlastnú spotrebu. Dokazovaním však nebolo preukázané, že by drogy, ktoré zaistené u neho, ako aj drogy zaistené v mieste jeho bydliska, boli určené na použitie tretími osobami. Hranicou medzi možnosťou aplikácie ustanovenia § 171 a § 172 Tr. zák. je (okrem iných kritérií) množstvo 10-tich dávok. Pokiaľ by obvinený prechovával viac ako 10 dávok, bez ohľadu na ostatné okolnosti, by sa jednalo o

trestný čin podľa ust. § 172 Tr. zák. v jeho základnej skutkovej podstate. Podľa názoru obhajoby je prechovávanie 6 dávok obvineným jedinou podstatnou okolnosťou, ktorá je v danej veci preukázaná. Všetky ostatné okolnosti sú sporné a nepreukázané. Vo výroku rozsudku súd konštatuje, že obvinený svedkom F., E., V. a V. predal presne nezistené množstvo drogy pervitín. Vo vzťahu k svedkyňi T. O. konanie obvineného súd kvalifikoval slovom "dal". Nie je však dokazovaním objektivizované aké konkrétne množstvo účinnej látky v tom ktorom jednotlivom prípade predal a či tu vôbec nejaká účinná látka bola. To orgány prípravného konania, ani súd, vôbec nezisťovali. Nebolo ani objektívne zistené, či toto "presne nezistené množstvo drogy pervitín" bola vôbec droga pervitín, či toto "presne nezistené množstvo" bolo najmenej 2 gramy, alebo len jeden gram, alebo ani pol gramu a koľko účinnej látky bolo v tom ktorom konkrétnom množstve materiálu a prípadne či v tom materiáli bola vôbec nejaká účinná látka. Z dokazovania pritom jasne vyplýva, že aj obvinený, aj údajní svedkovia sú dlhodobí narkomani. Narkomani urobia čokoľvek, aby získali drogu. Nemajú teda žiadne zábrany sa navzájom akokoľvek podraziť a oklamať jeden druhého riedením drogy rôznymi prímiesami a to až na úroveň takmer neúčinných dávky. Sú to v podstate osoby trpiace duševnou poruchou. V tomto konkrétnom prípade však nie sú žiadne dôkazy o množstve účinnej látky v tej ktorej údajne obvineným predanej dávke. U obvineného neboli zaistené žiadne nadávkované balenia nachystané na predaj. Mal drogy v tej forme, v akej ich sám užíval. Už z tejto samotnej okolnosti je zrejmé, že sa obchodovaním nezaoberal. Ak by sme aj jeho spolupáchateľom v trestnom čine, obžalobou označeným pojmom svedkovia, uverili, a to napriek tomu, že v nich ide napospol o niekoľkonásobne trestané osoby (ako je zrejmé z odpisov z registra trestov) a o duševne narušených narkomanov, stále nie je a v podstate ani nemá ako byť preukázané množstvo účinnej látky v ktorejkoľvek údajne predanej dávke. Ustanovenie § 2, ods. 5 Tr. por. ukladá prokurátorovi povinnosť stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel. Každý z dotknutých údajných svedkov - ako je zrejmé už len z ich samotných výpovedí - je páchatelom drogovej trestnej činnosti minimálne vo forme ust. § 171 Tr. zák. Je evidentné, že samotná konzumácia drogy sa považuje za sebapoškodzovanie a sama osebe nie je trestným činom. Pokiaľ všetci svedkovia prechovávali čo i len po krátky čas a čo i len jediné "presne nezistené množstvo drogy pervitín", bolo povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní všetkým týmto "svedkom" vzniesť obvinenie, vyžiadať od sudcu pre prípravné konanie príkaz na domové prehliadky, vykonať domové a osobné prehliadky a učiniť ostatné dokazovanie. Vyplýva jasne z dokazovania, že títo údajní svedkovia si do dnešného dňa kupujú a prechovávajú drogy, že sú to závislé osoby, že sú svedkami v tejto veci len formálne, ale materiálne sú páchatelmi. Avšak stíhaný a postavený pred súd je v rozpore so zásadou legality len obvinený V., pričom priamo v obžalobe prokurátor konštatuje, že všetci svedkovia si od obvineného zaobstarávali, teda kupovali a prechovávali drogu. Takto predsa nemôže fungovať právo a spravodlivosť. Je v rozpore s ust. § 2, ods. 5, § 199, ods. 1 a ust. § 206, ods. 1 Tr. por. vyprodukovať z evidentných páchatelov svedkov, týchto dôsledne nepoučiť o ich práve nevypovedať voči svojej osobe a voči svojim spolupáchateľom a na základe takýchto výpovedí potom stíhať a obžalovať jedného z nich. Je evidentné, že súd môže konať a rozhodnúť len o skutku, pre ktorý podal prokurátor obžalobu, neznamená to však, že súd nemôže vec vrátiť prokurátorovi, ak bol hrubým spôsobom porušený zákon, resp. že nemôže iným spôsobom prihliadnuť na túto zjavnú nezákonnosť. Pochybnosti o vine obvineného tu evidentne sú. Tým nechce uviesť, že obvinený je neviný, tvrdí iba, že tu nie je trestný čin podľa ust. § 172, ale len podľa ust. § 171 Tr. zák., event. ak by tu event. aj bola naplnená skutková podstata podľa ust. § 172, nie je daná v kvalifikovanej podobe. Dôvodné pochybnosti o zistených skutočnostiach sú nielen v odôvodnení rozsudku, ale priamo v jeho výrokovej vete. Konkrétne vo vzťahu k množstvu predaných dávok osobe F. E. je v enunciacii uvedené "približne štyrikrát", vo vzťahu k osobe E. V. je uvedené "asi šesťkrát". Vo vzťahu k T. O. je v odôvodnení rozsudku uvedené "asi dvakrát za mesiac". Je zrejmé, že prípustný je - samozrejme po riadnom preukázaní - záver najmenej štyrikrát, najmenej šesťkrát, či najmenej dvakrát, rozhodne však nie je prípustný odhad "asi, približne". Súd je povinný vyniesť rozsudok s istotou v jeho podstatných skutkových okolnostiach a nie tieto iba odhadovať. S ohľadom iba na tento jediný, avšak podstatný nedostatok konania, teda s ohľadom na nezistenie skutkového stavu veci, je podľa názoru obhajoby daný dôvod na zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd vo svojom rozsudku uvádza, že svedkovia vypovedali na hlavnom pojednávaní s nepatrnými odchýlkami oproti výpovediam z prípravného konania. Tento záver je však v rozpore s realitou. Nie je pravdou - ako uvádza súd vo vzťahu k výpovediam svedka E. a svedkyne V. - že sú tu iba určité nepatrné rozdiely v po sebe nasledujúcich výpovediach, ktoré sa dajú vysvetliť aj odstupom času od samotného skutku. Sú tu podstatné rozdiely vo výpovediach svedkov z prípravného konania s ich výpovediami pred súdom a naviac sú tu subjektívne otázky ako prokurátora, tak často aj súdu, v ktorých je obsiahnutá už odpoveď ako má svedok vypovedať a tak svedok aj na otázky odpovedal. U všetkých svedkov sa jedná o osoby rómskej národnosti. Všetci sú dlhoroční užívatelia drog. U všetkých sú závažné pochybnosti o znížení

ich schopnosti správne vnímať a vypovedať. Ani u jedného z nich však napriek tomu nebol orgánmi činnými v trestnom konaní, ani prvostupňovým súdom skúmaný ich duševný stav. Je tu iba krajne formálne posudzovanie a prijatie výpovedí týchto svedkov súdom prvého stupňa, ktorí sú vo veci zjavne nielen osobne zainteresovaní, ale sú priamo spolupáchateľmi obvineného, keďže sami kupovali, držali a prechovávali drogy. Niet osoby, ktorá by dlhodobo užívala drogy a pritom netrpela duševnou poruchou. V ďalšej časti obsiahlo namieta hodnotenie výpovedí jednotlivých svedkov súdom prvého stupňa, ktoré nehodnotil ich v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a odôvodnenie v tomto smere považuje za nedostatočné v rozpore z ust. § 168, ods.1 Tr. por. Nie je v súlade so zákonom záver súdu, že T. O. nie je v blízkom vzťahu s obvineným len preto, že s ním nevedie spoločnú domácnosť. Súd však bez bližšieho a presvedčivého odôvodnenia uzavrel, že o osobu blízku sa nejedná. Nestotožňujeme sa tiež so záverom súdu, že tu prevažujú priťažujúce okolnosti nad okolnosťami poľahčujúcimi s dôsledkami, ktoré súd z toho vyvodil. Je evidentné, že obvinený trpí duševnou poruchou. Konštatuje to nakoniec aj samotný súdny znalec-psychiater vo svojom znaleckom posudku č. 6/2019, ktorý uvádza, že obvinený v čase činu trpel a trpí aj teraz syndrómom závislosti na pervitíne a marihuane a patologickým hráčstvom. Samotná skutočnosť, že obvinený nevyhľadal lekársku pomoc a nebol liečený na túto duševnú poruchu sama osobe neznamena, že táto u neho daná nie je. Aj súd mu v dôsledku danej poruchy uložil ochranné protitoxikomanické liečenie. V tejto súvislosti poukazuje na analogické použitie interpretačných ustanovení § 123, ods.1 a § 127, ods.6, ods.10 Tr. zák. Daná je tu potom poľahčujúca okolnosť podľa ust. § 36 písm. c) Tr. zák. v nadväznosti na absenciu podmienok pre uloženie trestu podľa ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. Túto okolnosť namietli už proti pôvodnému prvostupňovému rozsudku, súd sa však danou námietkou vôbec nezaoberal. Vo vzťahu k ustanoveniu § 34 ods.4 Tr.zák. súd iba všeobecne uviedol, že spoločnosť má záujem na ochrane ľudského života. V tejto časti rozsudok vôbec nie je zdôvodnený, o jeho presvedčivosti nehovoriac. Uvádza súd tiež v rozsudku, že skúmal okolnosti prípadu a pomery obvineného, avšak nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v intenciách ust. § 39 ods.1 Tr. zák.. Tento postup a záver súdu považujeme taktiež za úplne formálny a odporujúci dikcii ust. § 168 Tr. por. a § 119, ods. 1 písm. d) Tr. por., keď súd v odôvodnení neuviedol ani jednu konkrétnu okolnosť prípadu a ani jednu okolnosť týkajúcu sa pomerov obvineného, ktoré údajne skúmal a z nich dotknutý záver vyvodil. Trest je neprimerane prísny. Za okolnosti keď obvinený je sám narkoman, aj keď pripustíme, že skutočne v dotknutej komunite opakovane po dobu jedného roka viackrát kúpil a tiež viackrát predal omamnú látku, ktorej kvalita i kvantita je otázná, že je duševne chorý a závislý, že o zisku z predaja tu nemôže byť žiadna reč, keď droga je predávaná po 10 Eur (nikto sa nezaoberal otázkou za akú cenu bola vlastne ním kúpená), že potrebuje sám pomoc zo strany spoločnosti, že potrebuje liečenie, ktoré mu súd nakoniec aj uložil, že zmyslom trestu je predovšetkým výchova a prevencia a nie drakonická represia. Trest v trvaní takmer 12 rokov za dotknutý skutok podľa názoru obhajoby je nielen neprimerane prísny, ale krutý a nespravodlivý. Nestotožňuje sa ani s aplikáciou znaku "na viacerých osobách" aj z toho dôvodu, že dané osoby si drogy skutočne predávali navzájom, že všetci sú páchatelmi i obeťami a že v obvinenom zjavne nešlo o klasického dílera, ktorý koristi z nešťastia iných, zarába na nich a bohatne z nich. Bol jedným z nich. Bol v podstate bezdomovec, ktorý bol viackrát svojimi rodičmi vyhodенý z domu. Kradol a bol trestne stíhaný za krádež, pretože potreboval nielen spotrebné veci k životu, ale aj peniaze na drogy. Všetci robili - a tí, čo sú na slobode, aj naďalej robia - to isté. Pokiaľ by policajti riadne vzniesli obvinenie každému z daných svedkov a každého riadne poučili, všetci by odmietli vypovedať a bolo by po obzvlášť závažnom trestnom čine. Aj napriek tomu súd jej výpoveď akceptoval, ako akceptoval celý tento postup orgánov prípravného konania. Nezistoval žiadne ďalšie okolnosti, nevrátil prokurátorovi spis na doplnenie dokazovania, nezistil jedinou poľahčujúcu okolnosť. Nezistil jedinou okolnosť pre mimoriadne zníženie trestu. Záverom obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil právnu kvalifikáciu skutku obvineného v intenciách ust. § 171 Tr. zák. a v jeho medziach mu vymeral spravodlivý trest.

Proti výroku o treste, v časti spôsobu výkonu trestu, podal v neprospech obžalovaného odvolanie i prokurátor. V jeho odôvodnení uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b), ods.4 Trestného zákona, pretože na to neboli splnené zákonné podmienky. Primárne sa u páchatela obžalovaného z obzvlášť závažného zločinu, ktorého súd uzná vinným z takéhoto obzvlášť závažného zločinu, aplikuje § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, teda zaradenie do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súd síce môže takéhoto páchatela zaradiť podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. aj do ústavu s iným, teda miernejším stupňom stráženia, ale to len vtedy, ak má za to, že so zreteľom na závažnosť činu a mieru narušenia páchatela bude náprava v inom stupni stráženia lepšie zaručená. Závažnosť činu je však vysoká, je daná už samotnou právnou kvalifikáciou skutkov a aj obsahom skutkovej vety, z ktorej vyplýva, že obžalovaný preukázateľne

predával drogy najmenej 5-tim osobám, pričom to sú len osoby, ktoré sa podarilo za pomerne krátky čas vyšetrovania zistiť, identifikovať a tieto osoby boli ochotné vypovedať, teda ich výpoveďami sa aj procesne korektným spôsobom podarilo usvedčiť obžalovaného, pričom existuje pravdepodobnosť hraničiaca s istotou, že takýmto spôsobom obžalovaný fungoval dlhšiu dobu a v oveľa väčšom rozsahu. Pokiaľ ide o mieru narušenia páchatel'a, táto je taktiež vysoká, svedčí o tom už skutočnosť, ktorú priznal sám obžalovaný niekoľkokrát aj počas hlavného pojednávania a to že cca 20 rokov berie pervitín (samozrejme dealovanie nikdy nepriznal), z čoho je zrejmé, že sa už cca 20 rokov pohybuje v drogovom prostredí, teda takmer celý svoj dospelý život (aktuálne má 43 rokov). Pritom podľa vlastných aktuálnych slov (prednesených aj počas hlavného pojednávania) sa inak necíti byť závislý. Dokonca ani s odstupom času a po pobyte vo väzbe si závislosť nepriznal. Pritom zo znaleckého posudku vyplynulo niečo úplne iné (nutnosť ústavnej formy protitoxikomanického liečenia a protigamblerského liečenia). Jeho postoj sa absolútne v ničom nezmenil a to od prvého momentu trestného stíhania, poukazujúc na jeho chovanie už pred prvým väzobným výsluchom a pri rozhodovaní o väzbe, ako aj počas posledného hlavného pojednávania. "Všetko a všetci boli a sú zlí, iba on je obeť - on bol iba konzument, ale on si už všetko uvedomil." Podľa obžalovaného sú všetci svedkovia nevierohodní a sú to „feťáci,“ ktorí klamú a ktorí boli navedení na výpovede políciou. Je samozrejme, že drogy sa predávajú „feťákom“ (ako ich sám obžalovaný nazval), ale obžalovaný už paradoxne sám seba za feťáka čo klame nepovažuje. Či nápravu páchatel'a s takouto drogovou minulosťou, s takýmto pohľadom na skutok, teda s takouto mierou narušenia páchatel'a (absolútna absencia sebareflexie) lepšie zabezpečí ústav na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, je viac ako diskutabilné. Celé správanie sa obžalovaného, a to až do vyhlásenia rozsudku, sa javilo ako účelová obhajoba, motivovaná snahou vyhnúť sa vysokému nepodmienečnému trestu a ako účelové pôsobenie na city všetkých naokolo, čomu správne okresný súd neuveril. Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil v časti výroku o treste a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom obžalovanému P. V. uloží nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. v trvaní 11 (jedenásť) rokov 8 (osem) mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Na krajský súd bolo dňa 12.05.2021 doručené tiež podanie matky obžalovaného a dňa 17.05.2021 podanie otca obžalovaného, v ktorých podaniach obaja rodičia zhodne úctivo žiadajú odvolací súd o zníženie trestu odňatia slobody pre svojho syna, resp. matka aj o prepustenie obžalovaného, nakoľko udelenú výmeru trestu odňatia slobody považujú za krutý, neprimeraný trest.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, konanom za splnenia zákonných podmienok, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora, navrhol tomuto vyhovieť a rozhodnúť v jeho intenciách. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava odvolania obžalovaného uznať tohto vinného len z miernejšieho trestného činu a uložiť primeraný trest, prípadne vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava konečného návrhu svojho obhajcu a na záver uviedol, že by sa chcel ospravedlniť, nakoľko je pravdou, že bol závislý na drogách, i keď poprel, že by ich predával. Jeho vzatím do väzby sa zmenil život k lepšiemu v tom, že už nechce pokračovať ďalej v užívaní drog. Poďakoval svojim rodičom za listy, v ktorých pravdivo opísali ich vzájomný dobrý vzťah a na záver uviedol, že by chcel viesť riadny život, riadne sa zamestnať a starať sa o rodinu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní prokurátora a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku a prokurátorom napadnutého výroku rozsudku v časti výroku o treste

čo do spôsobu výkonu trestu v neprospech obžalovaného a správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku a naopak ponúkajú iné hodnotenie dôkazov, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku a tieto skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Vo vzťahu k výroku o vine je obžalovaný pokiaľ sa týka samotného prechovávania drogy usvedčovaný jeho priznaním, vykonanou domovou prehliadkou a zaistenými stopami, znaleckým skúmaním a výsledkami znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ. Vo vzťahu k distribúcii drogy iným osobám je obžalovaný usvedčovaný aj výpoveďami svedkov T. O., P. F., F. E., E. V. a J. V., pričom okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne vysvetlil aj napriek určitým rozporom v ich výpoveďach, prečo dospel k nepochybnému záveru, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný. Pokiaľ ide o námietku, že nebola zaistená žiadna látka, ktorú mal obžalovaný poskytnúť uvedeným svedkom a teda nie je zrejmé, či vôbec išlo o psychotropnú látku spôsobilú ovplyvniť psychiku človeka, k tomu krajský súd uvádza, že v prípade uvedených svedkov sa jednalo o osoby, ktoré neboli začínajúcimi užívateľmi drog, pričom aj popísali účinky látky, ktorú dostali od obžalovaného na seba a je nepochybné, že by po požití predaných drog spozorovali, že daná droga neobsahuje účinnú látku. Prítom je z výpovedí svedkov zrejmé, že sa jednalo vždy minimálne o jednu dávku na užitie. Svedok E. dokonca uviedol, že to určite bol pervitín. Svedkovia tiež popísali množstvo drogy, ktorú kúpili, či dostali od obžalovaného v danom období. Taktiež nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami, že všetci títo svedkovia sú nedôveryhodní len preto, že ide o konzumentov drog, resp. že títo nie sú trestne stíhaní, aj keď podľa názoru obhajoby mali byť. Naopak výpovede svedkov rovnako ako okresný súd, aj odvolací súd považoval za presvedčivé, napokon aj tejto otázke venoval okresný súd pozornosť, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku a títo boli riadne poučení o trestnosti krivého obvinenia. Súčasne je potrebné k názoru obhajoby, že mal byť skúmaný duševný stav svedkov uviesť, že samotná konzumácia drogy u svedkov nezakladá nutnosť takéhoto znaleckého skúmania, pričom iné okolnosti na takýto postup zistené neboli. Napokon správny je i záver súdu, že T. O. nie je v blízkom vzťahu s obvineným, čo aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva z výpovede svedkyne, keď popisovala jej „vzťah“ k obvinenému. Krajský súd uvádza, že obsiahle odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k skutkovým zisteniam a právnej kvalifikácii sú v podstate len opakovaním obhajobnej argumentácie uvádzanej už pred okresným súdom, ktorý sa s nimi vysporiadal a v zásadných smeroch odôvodnil prečo obrane obžalovaného neuveril a naopak prečo uveril výpoveďiam, na podklade ktorých uznal vinu obžalovaného z tohto trestného činu. Keďže závery okresného súdu v tomto smere sú správne a v súlade so zákonom, krajský súd odvolanie obžalovaného voči výroku o vine nepovažoval za dôvodné.

Napokon krajský súd preskúmajúc výrok o uloženom treste zistil, že pri ukladaní trestu okresný súd sa síce zaoberal všetkými skutočnosťami dôležitými pre určenie druhu a výmery trestu, avšak s prihliadnutím na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného je trest uložený v rámci trestnej sadzby upravenej s použitím ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. neprímerane prísny. Pokiaľ ide o určenie pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností okresný súd správne vzhladol jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. s poukazom na to, že obžalovaný už bol v minulosti 3 krát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, naposledy bolo odsúdený v roku 2017 za prečin krádeže podľa § 212

ods. 2 písm. f) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu 5 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a taktiež bol postihnutý za rôzne priestupky, naposledy v roku 2018 uložením pokuty. Poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák. krajský súd rovnako ako súd prvého stupňa nezistil. K obžalovaným namietanej skutočnosti, že mala byť zistená i poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. c) Tr. zák., nakoľko trpí duševnou poruchou - syndrómom závislosti na pervitíne a marihuane a patologickým hráčstvom, odvolací súd uvádza, že na túto poľahčujúcu okolnosť súd prihliadne u páchatel'a trestného činu v spojitosti s negatívnymi dôsledkami jeho choroby, najmä psychickej, ale aj fyzickej, ktorá nemala vplyv na jeho príčetnosť (§ 23 Tr. zák. <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzqgaxhaylsmftxeylgfuzdg>> zák.), ale ovplyvnila spáchanie trestného činu. Z dostupného spisového materiálu však možno konštatovať, že závislosť obvineného mala vplyv len na držbu drogy pre jeho potrebu, no nepochybne nemala vplyv na predaj drogy iným osobám. Teda pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol u obžalovaného v pomere 1:0 v prospech priťažujúcich. Pri postupe pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému potom okresný súd vychádzal z trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. (10 rokov až 15 rokov) avšak upravenej s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., teda s prevažujúcim pomerom priťažujúcich okolností a ukladal trest odňatia slobody v rámci výmery 11 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov. Na jednej strane je pravdou, že obžalovaný sa dopustil závažnej trestnej činnosti, pričom už v minulosti sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol dokonca vo výkone trestu, čo nasvedčuje tomu, že obžalovaný je osobou so sklonom k protiprávnemu konaniu. Krajský súd však podotýka (bez snahy bagatelizovať predchádzajúce odsúdenia), že išlo o menej závažnú trestnú činnosť a krátkodobý výkon trestu. V súvislosti s úvahami pri ukladaní trestu krajský súd považuje za potrebné uviesť, že Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má mať nielen generálnu prevenciu, ale i preventívnu a má vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol riadny život. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je teda nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. V posudzovanej veci sa krajský súd vyhodnotiac skutočnosti majúce vplyv na potrestanie obžalovaného P. V. a po ich zhodnotení dospel k záveru, že na obžalovaného nie je nevyhnutné vplývať trestom odňatia slobody v zákonnej sadzbe podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona (11 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov) tak, ako bol uložený okresným súdom. Takto uložený trest sa javí ako neprimerane prísny poukazujúc na okolnosti prípadu, kedy obžalovaný síce drogy poskytoval iným osobám, nešlo však o nejaké výrazne veľké množstvo a tiež nebolo preukázané, že by sa predajom drog výslovne živil. Súčasne krajský súd prihliadol na skutočnosť, že sám obžalovaný je závislý na drogách a bolo mu tiež uložené i ochranné protitoxikomanické liečenie, čo je nepochybne jeden zo zákonných prostriedkov pre dosiahnutie prevýchovy obžalovaného. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatel'ovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. V záujme zákonnosti má súdom uložený trest spĺňať podmienku primeranosti, pričom v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu individualizácia trestu, ktorá umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch a individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu preto musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu, pričom v rámci sudcovskej individualizácie trestu môže nepochybne dôjsť aj k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. dovoľujúceho mimoriadne zníženie trestu. S poukazom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa je neprimerane prísny a pre naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie je postačujúce na obžalovaného vplývať trestom odňatia slobody kratšieho trvania. Z uvedených dôvodov potom krajský súd z podnetu odvolania obžalovaného zrušil v napadnutom rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. celý výrok o uloženom treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por., § 172 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) a § 39 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému pri nezmenenom výroku o vine a uloženom ochrannom protitoxikomanickom liečení a liečení patologického hráčstva ústavnou formou, uložil P. V. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne tiež podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok. Takto uložený trest odňatia slobody je trestom síce miernejším, je však zákonný, nie neprimerane mierny a aj takto uloženým trestom (kde napokon nejde o nejaké

krátkodobé obmedzenie slobody obžalovaného) bude aj podľa presvedčenia odvolacieho súdu splnený jeho účel.

Napokon krajský súd dodáva, že sa nestotožnil s argumentáciou prokurátora v odvolaní vo vzťahu k spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko rovnako ako súd prvého stupňa má za to, že v ústave na výkon trestu o stredným stupňom stráženia bude náprava obžalovaného lepšie zaručená a so zreteľom na vyššie uvedené, odvolanie prokurátora proti výroku o spôsobe výkonu trestu v neprospech obžalovaného, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.